

§ 12

Naturvårdsverkets och Boverkets utvärdering av de nya strandskyddsreglerna

Yttrande till kommunstyrelsen

Beslut

1. Hägersten-Liljeholmens stadsdelsnämnd godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande och översänder det som svar på remissen till kommunstyrelsen.
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Ärendet

Regeringen har gett Naturvårdsverket och Boverket i uppdrag att gemensamt göra en utvärdering och översyn av det nya regelverket för strandskyddet.

Hägersten-Liljeholmens stadsdelsområdes norra och västra gräns berörs av strandskyddet, likaså området runt sjön Trekanten. All mark inom stadsdelsområdet är detaljplanlagd och frågor om strandskydd har varit aktuella vid några planerade exploateringar. Att det finns lokala och regionala skillnader i tillämpningen är något som behöver rättas till. Detsamma gäller att beslut om dispens måste vara av bra skriftlig kvalitet. Bristen på vägledning för kommuner och länsstyrelser kan åtgärdas exempelvis med att en kunskapsbank med typfall skapas.

Hägersten-Liljeholmens stadsdelsförvaltning hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande från 12 november 2013.

Dnr 487-2013-1.5.1

Förslag till beslut

Abit Dundar m.fl. (FP), Lars Svärd m.fl. (M) och Hans Tjernström (C) föreslog att nämnden skulle besluta enligt förvaltningens förslag.

Eva Fagerhem m.fl. (S) lade fram ett förslag och föreslog att nämnden skulle ställa sig bakom det.

Jessica Jorntun m.fl. (MP) lade fram ett förslag och föreslog att nämnden skulle ställa sig bakom det.

Carita Stenbacka Tenezakis (V) lade fram ett förslag och föreslog att nämnden skulle ställa sig bakom det.

Ordföranden förklarade överläggningen avslutad.

Forts. nästa sida

Forts. § 12

Beslutsgång

Ordföranden ställde förslagen mot varandra och fann att nämnden ställde sig bakom förvaltningens förslag.

Reservation

Eva Fagerhem m.fl. (S) reserverade sig mot beslutet till förmån för eget förslag.

”Att nämnden delvis tillstyrker förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.

Samt att man därutöver anför följande:

I utvärderingen framförs att den nya strandskyddslagen inte fungerat som förväntat och behöver revideras på en del punkter. Bland annat föreslås att man ska ändra lydelsen i 7 kapitlet 18 § miljöbalken så att det blir enklare att upphäva strandskyddet längs mindre sjöar och vattendrag i områden med lågt exploateringsskydd där strandskyddets syften har liten betydelse.

Vi är kritiska till detta då det öppnar för godtycke och tolkningsfrågor utifrån vem som definierar vad som ska gälla.”

Reservation

Jessica Jormtun m.fl. (MP) reserverade sig mot beslutet till förmån för eget förslag.

”Att överlämna följande som remissyttrande till kommunstyrelsen.
I detta ärende föreslås hur vi ska kunna bli fattigare som land och folk. Strandskyddet behöver stärkas, inte urholkas. Det är svårt att förutspå idag vilka sjönära områden som kommer att ha stor betydelse för strandskyddets syften i framtiden. Eftersom många kommuner åkt slalom mellan paragraferna när det gäller strandskyddet vill utredarna ha förtydliganden, samtidigt som de vill ha ganska långtgående dispensmöjligheter att ibland upphäva strandskyddslagen. Vi skulle vilja se en skärpning av strandskyddslagen så att tillgängligheten till stränder, sjöar och vattendrag kan få finnas kvar för nu levande generationer och för de generationer som kommer efter oss. Vi måste även fortsatt skydda stränderna för att säkra den biologiska mångfalden där. Det finns många avskräckande exempel, både i Sverige och utomlands, på vad som händer när strandskyddet åsidosätts. Detta vill vi undvika genom att tvärtom stärka lagen.”

Forts. nästa sida

Forts. § 12

Reservation

Carita Stenbacka Tenezakis (V) reserverade sig mot beslutet till förmån för eget förslag.

”Att stadsdelsnämnden beslutar enligt följande som svar på remissen

- att regler kring dispens inte löses upp
- att generella undantag för strandskydd kvarstår även för mindre sjöar och vattendrag
- att samordning mellan myndigheter sker för effektivare handläggning av strandskydd
- att kommuner ges utbildning att bättre förstår lagstiftaren

Samt att man därutöver anför följande:

I en växande storstad ställs extra stora krav på att skydda gemensamma möjligheter att nå stranden, oavsett om det är vid en liten sjö, stor sjö eller ett innanhav. Det är en allemansrätt att vara stolt över. Regler kring dispens behöver därför förtydligas, inte upplösas. Den ursprungliga strandskyddslagen avsåg att skydda områden nära våra vatten från exploatering.

Regeringens politik har inte lett till uppstramning av strandskyddsförvirringen, tvärtom. De tre storstadsnära kommunerna Värmdö, Norrtälje och Österåker gav flest dispenser förra året. Ofta saknas grundläggande underlag, handläggning och beslutsformulering.

Länsstyrelserna föreslås få möjlighet att helt undanta strandskyddet från små sjöar och vattendrag som idag är skyddade. Undantaget gäller upp till tre meter breda vattendrag och en hektar stora sjöar. Även mindre vattendrag och sjöar har värde för natur och allemansrätt, därför ska de inte undantas från strandskyddsregler, detta är extra viktigt i storstad och väl förankrat hos storstadsbon, vilket Solna stad fick erfara när de ville exploatera nära en liten sjö, Lillsjön.

Att kunna göra undantag för vatten, som har mindre betydelse för strandskyddets syfte genom föreslagen ändring av lydelsen i 7 kapitlet 18 § miljöbalken, är ett kortsiktigt tänkande som måste avvisas. För många är små sjöar, åar och bäckar själva favoritplatserna i naturen. Ett mer nyanserat strandskydd i glesbefolkade områden är inte lika komplicerat så länge det inte innebär intrång i värdefulla områden, men lagändringen är inte begränsad till glesbygd.”
